RETTENS KENDELSE (Fjerde Udvidede Afdeling)

24. januar 1997 *

I sag T-121/95,

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), Zürich (Schweiz), først ved advokaterne Dominique Voillemot og Hubert de Broca, derefter ved advokaterne Voillemot og Olivier Prost, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved Yves Crétien og Antonio Tanca, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne Hans-Jürgen Rabe og George M. Berrisch, Hamburg og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Bruno Eynard, generaldirektør for Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicholas Khan, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

intervenient,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 477/95 af 16. januar 1995 om ændring af de endelige antidumpingforanstaltninger gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen og om bortfald af antidumpingforanstaltningerne gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Tjekkoslovakiet (EFT L 49, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh, J. Azizi, J.D. Cooke og M. Jaeger,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 European Fertilizer Manufacturers Association er en erhvervssammenslutning, som er oprettet i henhold til schweizisk ret, og som varetager de fælles og generelle interesser hos sine medlemmer, der fremstiller gødningsstoffer.

2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 12. maj 1995 har det sagsøgende selskab anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 477/95 af 16. januar 1995 om ændring af de endelige antidumpingforanstaltninger gældende for indførsel til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen og om bortfald af antidumpingforanstaltningerne gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Tjekkoslovakiet (EFT L 49, s. 1). Sagsøgeren valgte engelsk som processprog.

3 Ved dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 23. oktober 1995 har Kommissionen fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Rådets påstand.

4 Ved kendelse af 21. november 1995 har formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling imødekommet denne begæring.

5 Den skriftlige forhandling blev afsluttet den 22. marts 1996.

Anmodning om fravigelse af sprogordningen

6 Ved skrivelse af 2. oktober 1996 har det sagsøgende selskab anmodet Retten om tilladelse til, at selskabets mundtlige indlæg afgives på fransk, da dets advokater ikke har engelsk som modersmål.

7 Ved skrivelse af 2. oktober 1996 har Rådet gjort gældende, at sagens parter bør holde sig til processproget, også under den mundtlige forhandling.

8 Ved skrivelse af 11. oktober 1996 har Kommissionen navnlig gjort gældende, at når anmodningen om fravigelse af sprogordningen fremsættes af sagsøgeren, der har valgt processproget, og ikke af intervenienten, som ikke har nogen indflydelse derpå, skal anmodningen være støttet på vægtige grunde. Kommissionen tilføjer, at Fællesskabets institutioner vælger deres befuldmægtigede ud fra den formodning, at der anvendes samme processprog under hele sagen.

Rettens bemærkninger

9 Procesreglementets artikel 35, stk. 2, bestemmer følgende:

»Sagsøgeren vælger processproget, hvor ikke andet nedenfor er bestemt:

a) Efter fælles anmodning fra parterne kan Retten tillade, at et andet af de i stk. 1 nævnte sprog anvendes under hele sagen eller en del af denne.

b) Efter anmodning fra en af parterne og efter at den anden part og generaladvokaten er blevet hørt, kan Retten fravige bestemmelserne i litra a) og tillade, at et andet af de i stk. 1 nævnte sprog helt eller delvis anvendes som processprog; en sådan anmodning kan ikke fremsættes af en af institutionerne.«

10 Retten har tidligere fastslået, at en anmodning om fravigelse af reglen om anvendelse af processproget, som fremsættes af en intervenient under sagen, skal støttes på udførlige, specielle grunde (Rettens kendelse af 13.5.1993, sag T-74/92, Ladbroke Racing mod Kommissionen, Sml. II, s. 535, præmis 14). I den foreliggende sag er det sagsøgeren, som har fremsat en sådan anmodning. Der må derfor angives endnu mere vægtige grunde for at kunne fravige det oprindelige valg af processprog, som sagsøgeren selv har truffet.

11 Det sagsøgende selskab begrunder imidlertid alene sin anmodning om at afgive selskabets mundtlige indlæg på fransk med, at selskabets advokater ikke har engelsk som modersmål, men har ikke godtgjort, at dette var uforudsigeligt på det tidspunkt, da selskabet indgav stævningen og dermed valgte processproget.

12 Den anførte grund er derfor ikke så udførlig og speciel, at den kan retfærdiggøre en fravigelse af sprogordningen.

13 Følgelig kan anmodningen ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

1) Anmodningen om fravigelse af sprogordningen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 24. januar 1997.

H. Jung — Justitssekretær

K. Lenaerts — Afdelingsformand